

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Isus în ținutul Gadarenilor.

După o mare minune, după gonirea legioanelor de draci, Isus este poftit să părăsească ținutul, căci oamenilor le era frică de El. „Ce oameni întunecați la minte și nerecunoscători în inima lor!” — spunem azi, citind această pagină a Sf. Scripturi.

Și totuși noi suntem mai răi decât cei din ținutul Gadarenilor. Intre ei, măcar unul, acela din care ieșise dracii, „il ruga ca să fie cu el.” Ceilalți însă, deși Tatăl ceresc le-a făcut de nenumărate ori bine și Fiul Lui în cale numai binefaceri a semănat, s'au înspăimântat. Și în spaima lor au dorit ca Isus să plece dela ei.

Dar noi, noi nu ne înspăimântăm. Noi îl rugăm pe Isus prin cereri fierbinți, noi ne adresăm Lui cu lacrimi în ochii noștri, noi ne târim la altarul Lui în genunchi, când îi cerem ceva, când nu ne merge bine, când suferim. Iar când am primit darul dorit, îl poftim pe Isus, să iasă dela noi, că ne deranjează.

Noi nu ședem la picioarele Lui, cum a făcut acela, care a scăpat de draci, ci primind darul, ieșind din încurcătură, ne grăbim să punem între noi și binefăcătorul Isus enorme distanțe ale nepăsării, munții uriași ai păcatelor. Nu ne mai gândim la Isus, numai când ajungem în alt necaz. De câte ori nu

auzim câte un bolnav spunând: „De mă voiu vindeca, voiu deveni așa și așa de religios, bun.” !! Se vindecă, și tot același rămâne care a fost.

Să nu fim nerecunoscători față de Tatăl ceresc și față de Mântuitorul nostru Isus Hristos care ne-a făcut un bine neasemănat de mare tuturor, când ne-a răscumpărat, dăruindu-ne viață veșnică. Dacă n'am avea suferințe în viață, dacă n'am fi scăpat din necazuri, boli, nenorociri niciodată prin ajutorul lui Isus, totuși am fi mai mici la suflet decât cei din ținutul Gadarenilor, dacă am lăsa pe Isus, dulcele nostru Mântuitor, să plece dela noi. I. B.

Pescuitorilor în turbure.

La strălucitul congres general al Agru-lui din Lugoj, Păr. T, Berinde a arătat nu numai nedreptățile făcute Românilor Uniți din Maramureș, ci și încercările continue de a-i face să-și părăsească legea și să îmbrățișeze credința „ortodoxă” a voevozilor. Cele mai bine de opt mii de Uniți n-au primit nici o palmă de pământ, cele câteva sute de ortodocși au 60 de iugăre de pământ de cel mai roditor. Episcopia de Baia-Mare abia a primit o sută de iugăre de pădure de proastă calitate într-o regiune îndepărtată pe când episcopia ortodoxă a Sighetului a fost împroprietărită cu 400 de hectare de pădure de frunte în însăși inima județului.

De ce? Pentru ce se încearcă această crimă de a introduce dihonă și vrajba acolo, unde până acum a fost unitate și pace? Nu-și dau seama acești crainici ai urei că unitatea religioasă e cea mai de seamă forță a unui ținut? Nu știu ei cuvântul rostit de curând de marele duce al Italiei, Benito Mussolini, că a compromite sau chiar numai a încerca compromiterea (stricarea) acestei unități este delict (păcat) de lesă (vătămare) Națiune?

Și pentru ce să-și părăsească Românii Uniți din Maramureș legea lor strămoșească și să se facă ortodocși? Pentru că ortodocși ar fi fost voevozii Baliță, Drag, Dragoș, Bogdan? Dar cei ce spun aceasta uită că nu de dragul ortodoxiei, ci al Româ-

nismului au întemeiat voevozii Maramureșeni sate și orașe, biserici și mănăstiri și, tot din această pricină, au făcut și des-călecatul cel mare în țara Moldovei. Atunci catolicismul era urgisit, fiindcă regii Ungariei voiau întâiu să ne catolicească, pe urma să ne ungurească.

Dar astăzi?

Astăzi, catolicismul nu ne mai apropie de Unguri, ci de frații noștri latini din apus, de Italiani, Francezi, Belgieni, Spanioli, Portughezi, tot popoare de înaltă cultură și civilizație. Prin ortodoxie, ne legăm sufletește de Grecii pizmătăreși și certăreși, de Bulgarii posaci și răzbnători, de Sârbii îndărătnici și cumpliți, de Rușii morocănoși, destrăbălaji și fără Dumnezeu. Și apoi, ca să rămânem chiar la voevozi, este între ei vr'unul care să se poată asemăna cu msrele rege catolic Carol I. de Hohenzollern-Sigmaringen, întemeietorul familiei noastre domnitoare și al mândrului nostru regat românesc? Și cine ar putea fi pus alături de urmașul său, tot catolic și el, Ferdinand I. cel Leat care a înfăptuit nu pe o clipă, ci pentru veșnicie unitatea națională a tuturor Românilor? Și n'a spus chiar actualul rege Carol II. cu prilejul marilor serbări dela Lugoj: „Eu sunt născut și crescut ortodox, dar sunt Suveranul unei țări în care sălăgluesc și cetățeni de alte confesiuni. Sunt hotărît — și toți pot conta pe sprijinul meu — să protegesc cu aceeași credință și aceeași dragoste

pe toți acei cari vor fi cinstiți credincioși ai bisericii lor.” E limpede, deci, că stăpânirea trebuie să fie dreaptă cu toți supușii ei. Nu poate fi pentru unii mumă, pentru alții ciumă.

Și unde vor să ne ducă în-vrăjbitorii aceștia?

În biserica părintelui episcop Ivan dela Cluj, care slujise atâ-timp tuturor dușmanilor ei, precum îl acuza nu de mult profesorul Gh. Bogdan Duică? Dar n'a scris, anii trecuți arhimandritul Scriban despre aceasta biserică ortodoxă că „e mai mult un culcuș de trândavi, bârlog de netrebnici, peștera tâlharilor și școala perversității? (Vezi „Neamul Românesc”, București Nr. 138 din 1908.) N'a povestit tot acest arhimandrit întâmplarea cu sătenii nemulțumiți din pricina unei alegeri de preot, veniți la mitropolitul Mețianu din Sibiu „să-și verse focul”, dar neafându-l pe mitropolit acasă, „l-au bătut” pe arhimandritul Ilarion Pușcariu? (Vezi „Neamul Românesc literar” din Mart. 1909 p. 224.) Și nu vorbește Pr. C. Dron în lucrarea sa „Valoarea actuală a canoanelor” (București, 1928 p. 7.) despre „starea pe loc” a bisericii ortodoxe și „neputința de a și aplica mai adânc doctrina și a-i vedea roadele”? Și oare nu despre biserica ortodoxă română scrie Preotul Toma Chiricuță în „Fântâna Darurilor” din Mai 1934 că e „o instituție periferică”, iar mai nou, în Septembrie 1934, că „nu luptă” și e vinovată de „desgolirea lăuntrică” a credincioșilor ei? Și în această biserică vor ei să ne

găsim liniștea sufletului și mântuirea de veci?

Fățarnice, scoste întâi bârna din ochiul tău și atunci vei

vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău! (Matei VII, 5.)

Ion Ceparu

Majestatea Sa Regele a vorbit.

Cu ocazia adunării generale a Agru-lui la Lugoj **Majestatea Sa Regele** a rostit o cuvântare. Fiecare cuvânt al acestei vorbiri este o picătură răcoritoare, care mângăie sufletul nostru zbuciumat de de multe uneltiri și umiliri ce le răbdăm în scumpa noastră țară.

S'a spulberat din nou o momeală: „treceți la ortodocși căci și Majestatea Sa este ortodox și cere ca toți cetățenii țării să devină ortodocși!! Ce deosebire între aceste cuvinte și între cuvintele de adâncă înțelepciune ale Majestății Sale, care au stârnit admirația Țării întregi: „In zilele prin care trecem și trece lumea întreagă, astăzi, singurul lucru care rămâne veșnic și nepieritor este credința fidelă în religia pe care ți-ai ales-o.“

Deci să fii credincios religiei tale, ori care ar fi aceea, căci **Majestatea Sa**, în credință — în gene-

ral — vede singurul lucru care rămâne veșnic și nepieritor.

„Eu sunt născut și crescut ortodox, dar sunt Suvranul unei țări în care sălășluiesc și cetățeni de alte confesiuni. Sunt hotărât — și **toți pot conta pe sprijinul Meu — să protejesc cu aceeaș credință și aceeaș dragoste pe toți acei, cari vor fi cinstiți credincioși ai Bisericii lor.**“

S'a rupt firul vechei povești, cuvântul Majestății Sale Regelui ne asigură, că ne va protejui cu aceeaș credință și aceeaș dragoste pe noi pe toți, dacă vom fi cinstiți credincioși ai Bisericii noastre catolice.

E frumoasă și mângăitoare aceasta mărturisire regală. Suntem acum deplin liniștiți. De acum — poate să se zică orișice și să se folosească de orice mijloace vrăjmașii noștri, — ne vom ști apăra, căci ne va da tărie cuvântul Majestății Sale Regelui.

Acest cuvânt ar trebui să înțeleagă toți, căci avem și din punct de vedere național pecetul de aprobare al activității noastre: „In trecutul acestei țări a Ardealului s'a văzut ce au putut face cele două Biserici naționale, care în lupta contra cotropitorului, în lupta pentru desvoltarea națională, au fost veșnic mână în mână, au avut o credință pe deasupra credinței creștine, au avut o credință națională.“

Deci dacă biserica dominantă e națională, și a noastră e națională, căci aceste două biserici mână în mână s'au luptat contra cotropitorilor, aceste două biserici au fost și sunt și azi deținătoarele și apărătoarele naționalismului integral.

Mismar.

Misiuni sfinte în Botiza.

Bunii botizeni în zilele de 7—14 Octomvrie au avut parte de mare bucurie sufletească. La cererea preotului lor, *On. Gh. Gherman*, Preacuviosul părinte *Leo Manu* a ținut misiuni sfinte, aducând reinviorare sufletească tuturor, cari insetoșați după adevăr, l-au ascultat.

Timpul nu era chiar potrivit, — pe vremea culesului, totuș bunii creștini s'au adunat în număr suficient.

Numărul cuminecărilor în timpul misiunilor a fost: 510

Frații preoți, On. Gh. Cosma din Dragomirești adm. protopopesic și Onoratul Ioan Bârsan din Poieni au ajutat la mărturisiri.

În ziua de 14 Octombrie s'a binecuvântat Crucea misionară, apoi s'au făcut rugăciunile și procesiunile prescrise pentru primirea indulgențelor jubileare ale anului sfânt.

Se remarcă participarea Dlui învățător Melnic cu doamna la aceste sfinte misiuni. Copiii școlari s'au prezentat la predici și

la spovedanie sub conducerea Dsale. Să dea Domnul, să înțeleagă toți învățătorii — și din acest punct de vedere — chemarea lor.

PAPA PIU al XI-lea a acordat tuturor credincioșilor o indulgență pleneră toties quoties, adică ori de câte ori vor recita a treia parte din Rozariul Maicii Domnului (5 Mistere) în fața Prea Sf. Taine fie chiar închisă în Tabernacol, dacă s'au spovedit și sau împărtășit.

Oficiul vicarial — Sighet.
No. 148—934.

Cătră Ven. Cler din Vicariat.

Prin aceste se convoacă Veneratul Cler din întreg Vicariatul Maramureșului la sinodul vicarial, care se va ține în ziua de 5 (eventual și 6) Noembrie crt. în localul Asociației Pentru Cultura Poporului Român din Maramureș.

Veneratul Cler va ști, că dacă nu vom putea termina cu întreg programul în ziua de 5 Noembrie, sinodul va continua în ziua următoare.

La orele 8 preoții prezenți vor liturghisi.

Sinodul va începe la ora 10.

Frații preoți, cari doresc a lua parte la masa comună, se vor anunța cu 2 zile înainte.

Oficiul vicarial.

Calendar săptămânal.

21 — 27 Octombrie 1934.

- 21. Dumineca VI. d. Înălț. sf. Cruci (Ap. Gal. 1, 11. Ev. Luca 8, 27.) C. Ilarion † 371
- 22. Luni C. Averhie
- 23. Marți Ap. Iacob fr. Domnului † 61
- 24. Mercuri M. Aneta
- 25. Joi M. Marțian
- 26. Vineri Sf. M. Dumitru (Ap. Tim. 2, 1. Ev. Matei 8, 23)
- 27. Sâmbătă M. Nestor.

„Culesul roadelor s'a sfârșit. Au rămas câmpurile pustii, grădinile goale, pomii deșeți . . .”

„Vino, creștine, în cetatea morților. Așa sunt oamenii îngropați acolo cași câmpul și pomii după cules. O liniște de moarte . . .”

„ . . . oamenii din groapă nu se mai tem de nimic, au încetat orice mișcare și trudă. Ei sunt după cules.”

Dar culesul nu aduce în toată casa mângâiere: căci omul a fost leneș . . . și acum e jale mare în casă, căci cămara și hambarul sunt goale.”

„Tot așa e și cu oamenii, cari au murit: unii au fost leneși în viață și nu s'au îngrijit de roadele faptelor bune, alții s'au lăsat răpiți de patimi și de păcate și acum sunt lipsiți de toate . . .”

„Oare vei fi și tu atât de nesocotit? la seama ziua culesului se apropie.”

(Calend. B. Creștin — Bixad.)